

esinduslikumaks ja ulatuslikumaks on siin „Looduse“ „Nobeli Laureaatide“ 21 köidet: I seeriast jäid 1936. a. sisse: Deledda „Kõrkjad tuules“, Galsworthy „Forsyte'ide saaga“ I—III, Reymont'i „Töötatud maa“, T. Manni „Buddenbrookid“ I—II, Undset'i „Kristiina Lauritsatütar“ II—III, Shaw' „Püha Johanna“. II seeria algas ilmumist aasta teisel poolel ja selle 15 köitest jõudis aasta lõpuks ilmuda 9: France — „Sylvestre Bonnardi roim“, Lagerlöf — „Jeruusalemm“ I—II, Rolland — „Jean Christophe“ I—II, Tagore — „Gitandžali, Aednik“, Bunin — „Küla“, Hamsun — „Segelfossi alevik“, Maeterlinck — „Tarkus ja saatus“. Kahju ainult, et nii suurejooneliselt ja luksuslikult välja antud seeriat toimetatakse liiga äriliselt ja otse käitisliku kiirusega, mille all kannatab tõlgete täpsus ja hoolikus.

Maailmakirjanduse klassika põline kirjastaja E. Kirjanduse Selts muutis läinud aastal oma klassikaväljaannete ilmumise perioodiliseks, asudes välja andma klassilisi meistriteoseid eriseerias „Maailmakirjanduse“ nime all. Siin ei peeta silmas eeskätt mitte ärilist vaatekohta, vaid teose väärtust ja tõlke headust. Ses seerias ilmus aasta jooksul 6 köidet: A. Puškin — „Valik luulet“ A. Orase jt. heas tõlkes, L. Tolstoi — „Ülestõusmine“ I—II, Voltaire — „Zadig ja teisi jutustusi“, Molière — „Misantroop“ (värsitõlge A. Oraselt) ja „Ebahaige“ ja Poe — „Gordon Pymli lugu“; niisiis segi jutustusi ja romaane, kuid täit tunnustust väärivalt ka rohkesti värsiluulet, mille hea tõlkimine on palju raskem ja meil seepärast tänini veel vähe viljeldud.

Eesti Kirjastuse Kooperatiiv saatis turule 6-köitelise seeria „Põhjamaade Romaane“: Anker-Larsen — „Tarkade kivi“, Björnson — „Jumala teedel“, Bojer —